

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 4. Turstainus Archiepiscopus Eboracensis consecratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. *census a Majoribus meis concessos sol-*
A.C. 1119. *vo; hinc mea quoque privilegia salva esse*
volo. Ite, Papam meo nomine salutate,
mandata ipsius ea qua par est reverentia

excipite; sed nolo, res novas & superfluas
Edmer. 5. in regnum meum invehatis. His conditio-
novor. p. 94. nibus Rex Episcopos & Abbates Norman-
niæ, illosque ex Anglia, qui tunc cum
ipso in Normannia morabantur, ad Con-
cilium dimisit.

§. IV.

Turstainus Archiepiscopus Eboracensis
consecratur.

Turstainus, electus Archiepiscopus Ebo-
 racensis, a Rege Concilium adeundi
 licentiam petiit, quam non ante obtinuit,
 quam per fidem Regi, Domino suo, de-
 bitam promississet, se a Papa nihil, quo
 privilegia Ecclesiæ Cantuariensis læderentur,
 postulaturum esse, & non passurum,
 ut ab ipso Papa quacunque de causa con-
 secraretur. Ex quo scilicet Paschalis II.
 Sententiam interlocutoriam, Turstaino
 faventem, pronunciaverat, intervenien-
 te ejusdem Pontificis morte, causa quie-
 verat. Ubi vero vulgatum, Gelasium II.
 in Burgundiam advenisse, Præsules omnes
 itineri necessaria parabant, Concilio Re-
 mis in medio Quadragesimæ anno se-
 quente millesimo centesimo decimo no-
 no, ipso Papa Præsidente, celebrando inter-
 futuri.

Sup. lib.
LXVI. f.
37.

futuri. Inter alios Rudolphus Archiepi-
scopus Cantuariensis Rotomago excede-
rat, ubi post reditum a profectioe Ro-
mana substiterat; sed cum haud multum
itineris emenso nunciatum fuisset, pro-
cul abiisse Gelasium Papam, & fines Hi-
spaniæ petere, missis legatis explorari
jussit, quo Papa iturus esset, & quid in
causa sua ab eo sperare liceret. Qua re
comperta Turstainus ex Anglia solvit, &
Rotomagum venit, Papam aditurus; sed
quia sine Regis consensu iter susceperat,
Rotomagi manere jussus est. Haud diu
post a Rudolpho ad Papam legati re-
deunt, afferentes nuncium; ipsum, mul-
tas res novas & usque ad illam ætatem
inauditas cogitantem, Cluniaci fatis fu-
isse occupatum.

Ubi deinde fama in Angliam pertu-
lit, Callistum electum fuisse Pontificem
Romanum, non omnibus una sententia
stetit, sicut nec antea sedente Gelasio,
his Gregorium VIII. id est Burdinum,
quem Romæ dominari uno jam prope
anno sciebant, Papam venerantibus, aliis
Callistum S. Petri Successorem agnoscen-
tibus, aliis nec istum nec alterum reci-
pientibus. Franci vero, Rex Angliæ, &
Archiepiscopus Cantuariensis Callisto
Papæ favebant, quod Eadmerus mona-
chus, eo tempore in Anglia degens, te-
statum facit. Interim Rudolphus Ar-
chiepi-

Sæcul. XII.
A.C. 1119.

Sæcul. XII. A.C. 1119. Archiepiscopus Rotomagi cum Rege Domino suo erat, nec ad Concilium Remense perrexit, tum quod non valeret, tum etiam, quod Rex promississet, se ipsi, cum in Angliam rediret, jus suum integrum servaturum, & compulsurum Turstainum, ut se Ecclesiæ Cantuariensi, quod Rudolphus exoptabat, subjiceret. Ideoque Rex, cum Turstainum ad Concilium dimitteret, juramentum, quod memoravi, ab eo exegerat. Præterea Rex ad Papam misit Sifredum Monachum, Rudolphi Archiepiscopi fratrem, Papæ jam ante notissimum, qui suo nomine diceret; ne vel ipse Papa sub quocunque prætextu Turstainum ordinaret, vel ab alio quam ab Archiepiscopo Cantuariensi ordinari juberet. Quod si fieret, se illum in nulla provincia, in qua ipse imperaret, amplius recepturum esse. Si vero Papa ex auctoritate Apostolatus sui contrarium faceret, affirmabat Rex, nunquam futurum, ut a proposito dimoveretur, etiamsi de Regno periclitaretur. Respondit Papa: *Ne putet Rex, me in negotio, de quo agitur, ex quavis ratione secus facturum, ac ipse velit. Nec unquam mihi mens fuit, Dignitati Sedis Cantuariensis, cui tot Antistites, fama maximi, præfuerunt, nocere.*

Sed frustra fuerunt Regis Angliæ industria & minæ, nam postquam Turstainus

nus in Curia Papæ versari cœpit, auro, Sæcul. XII.
 cui non parcebat, Romanorum benevo- A.C. 1119.
 lentiam ita captavit, ut eum manibus
 Papæ consecrari obtinuerint. Istud
 actum est, die Dominica, decima nona
 Octobris, anno millesimo centesimo de-
 cimo nono, pridie quam Concilium in-
 choaretur, in Ecclesia S. Remigii, & prius-
 quam Episcopi Angliæ advenissent. Si-
 fredus monachus, a Rege Angliæ missus,
 cum prima luce quosdam Clericos con-
 fabulantes audiisset, instare hac die So-
 lemnia, & Turstainum a Pontifice ordi-
 nandum esse, vehementer obstupescens,
 quod dicerent, fidem omnem superare,
 aiebat. Postquam autem, vera referri,
 dubitare amplius non licuit, Joannes Ar-
 chidiaconus Cantuariensis, qui ad id ipsum
 venerat, in conspectum Pontificis proce-
 dens, plurimis Episcopis aliisque specta-
 tissimis viris præsentibus, affirmavit, Ar-
 chiepiscopum Eboracensem a nemine ni-
 si ab Archiepiscopo Cantuariensi ordina-
 ri debere, & quamvis Callistus Papali
 potestate vigeret, non ei tamen Jus esse,
 quo Ecclesiam Cantuariensem sua præ-
 rogativa privare posset. Respondit Pa-
 pa: *Nullam injuriam Ecclesiæ Cantua-
 riensi inferemus, sed salva justitia & illius
 Ecclesiæ Dignitate, quod animo constitui-
 mus, exsequemur.* Mirum dictu! quan-
 tum audientes ad hæc Pontificis verba
 &

Sæcul. XII. & multo magis, sequente facto, in admi-
A.C. 1119. rationem rapti sint. Multi, id consen-
 tiente Rege Angliæ fieri crediderunt.
 Porro iubente Papa complures Episcopi
 Galliæ huic Ordinationi interfuerunt;
 at Hubaldus Archiepiscopus Lugdunen-
 sis, etiamsi Papa præceperit, adesse no-
 luit, horrens tantam contumeliam Eccle-
 siæ Cantuariensi, cui singulari amicitia
 & fraterna familiaritate jungebatur, ir-
 rogari. Hac re vero ad Regem Angliæ
 delata, missis nunciis denunciavit, ne
 Turstainus, aut quicumque de ejus fami-
 liaribus in Normanniam vel Angliam aut
 ullum locum, qui in ipsius esset potesta-
 te, pedem inferre auderent. Tuncque
 patuit, Turstaini Ordinationem neuti-
 quam ex Regis consensu fuisse pera-
 ctam.

§. V.

Concilium Remense.

In Concilio Remensi sederunt Archiepi-
 scopi quindecim, Episcopi plus quam
 ducenti, præter plurimos Abbates, alios-
 que Clericos aliqua Dignitate insignes.
 Inter Archiepiscopos notantur Rudol-
 phus Viridis Archiepiscopus Remensis,
 Leothericus Bituricensis, Hubaldus Lug-
 dunensis, Geofridus Rotomagensis, Tur-
 stainus Eboracensis, Daimbertus Senonen-
 sis, Guilebertus Turonensis, & Balderi-
 cus

Orderic. p.
 856.
to. 10. Conc.
 p. 865.